

EEN BELANGRIJK FEIT.

Te Amsterdam had verleden week de opening plaats van de nieuwe school der Vereeniging tot instandhouding en uitbreiding der Electrotechnische School. De opening werd o.a. bijgewoond door de heeren Ketelaar, Belaar Spruyt, De Hertog enz. *(foto „Holland".)*

PROF. MAX REINHARDT,

de veelbesproken regisseur van het Duitsche Theater, verlaat per auto den schouwburg op het Leidscheplein te Amsterdam. *(V.F.B.)*

beest was geschikt genoeg, daar ontbrak het niet aan. De voerman trouwens ook; de zweep lag ongebruikt naast hem op de voorbank, en al wat Adriaans deed, als hij wat deed, was eens met de tong klakken op die zonderlinge maar doeltreffende manier, waarvan voerlieden wel het monopolie lijken te bezitten, en nu en dan, ter afwisseling sprak hij vrindelijk, overredend het paard aan, bijvoorbeeld zóo: „Annemie, kom, kom, Annemie. Leg d'r nog ereis 'n stappie op."

Ze vorderden op die manier heel aardig. Allebei. Ja, allebei natuurlijk. . . .

Om wat er volgen gaat wel te doen verstaan, moet ik de lezers en lezeressen even in het vertrouwen nemen.

Dit, ophanden, avontuur van Boer Adriaans had plaats op 2 Mei van het jaar onzes Heeren 1916, een datum, die niet zoo heel ver af is van dien op het omslag van dit nummer. In den nacht van den vorigen dag was de „Zomertijd" ingevoerd, de klokken waren een uur vooruitgezet, wat op velerlei wijzen was ruchtbaar gemaakt, maar dit was niet doorgedrongen tot den goeden Adriaans, die daar op zijn hoeve, op anderhalf uur rijdens van de dichtstbijgelegen stad, als van de wereld afgesloten leefde, en daar, temidden van zijn eeuwenouden inboedel, zelf zoo iets was als een zonderlinge antikiteit, deel uitmakend van een zeldzame en afgelegen verzameling.

Om kort te gaan, toen Adriaans aan de conservenfabriek aankwam, was de directeur zoo juist met een boer uitgereden om de gewassen op diens landerijen 'te gaan zien. Een bediende deelde dit aan Adriaans mee, maar deze, speciaal voor dit bezoek naar de stad gekomen, geloofde den man niet.

„Och, kom," verzette hij zich, „kijk maar es in het kantoor meneer."

DE NIJVERHEIDSTENTOONSTELLING TE ROTTERDAM.

Verleden week werd te Rotterdam in het gebouw „De Vereeniging", de Nijverheidstentoonstelling geopend, die in Industrieele- en handelskringen zeer veel belangstelling ondervindt. Wij geven hier een groep van officieele personen en genoodigden, die bij de plechtige opening tegenwoordig waren. *(V.F.B.)*

„Maar ik heb hem net zien wegrijden, zoo zeker als ik ù hier zie."

„Komt er niet op an, kijk toch es", deed Adriaans in zijn meer dan erge verbouwereerdheid. — Van neen knikte de bediende, en dat met een nadruk als een cursief letter. Hij vertikte het.

„Maar, man," voer de boer uit, „je denkt toch zeker niet, dat jelui mij hier neme. Ik ben d'r expres voor naar stad gekomme. Hier sta ik, en 'n knappe kerel die me wegkrijgt."

„Blijf staan tot je 'n ons weegt", mompelde de bediende.

„Wát zeg je?" vloog Adriaans op.

„Dat u gerust vertrekken kan.

Meneer is er niet, en hij komt vandaag niet terug."

„Man, laat naar je kijken.

Ik heb afgesproken om tien uur. Ik ben op mijn tijd, en. . . ."

„Maar het is elf uur", zei de bediende; en wilde het loketraampje neerschuiven, doch Adriaans had zijn savonnette reeds getrokken, en stak ze dreigend als een vuurwapen door de opening onder den neus van den beambte.

„Zoo, noem jij dat elf uur, snotneus. Je moet je moeder eens vragen of ze je op de klok wil leeren kijken."

De man week terug, op zijn gelaat kwam een eigenaardige gecompliceerde uitdrukking, angst, leedvermaak, aangemengd met een weinig aarzeling, en een tikje boosheid.

Adriaans' woeste blik gleed van deze complicatie naar een wandklok achter den beambte, en wat op dit ronde witte gelaat te zien was, bleek allerminst gecompliceerd, integendeel zoó eenvoudig en duidelijk, dat den boer de benauwdheid in de beenen sloeg: de wijzers stonden op elf uur.

Hij kon er geen hoogte van krijgen. Zou die vent gelijk hebben? Zou het werkelijk elf uur zijn? Maar neen, dat kon niet. Zijn oude beproefde savonnette dan?

DE POPPENTENTOONSTELLING TE 'S-GRAVENHAGE.

Bij de firma Kleykamp te 's-Gravenhage wordt van 6—13 Mei een poppententoonstelling gehouden ten bate van de Belgische krijgsgevangenen. Hierboven een paar interessante kijkjes op de expositie. *(foto's „Rembrandt".)*